XIV. évfolyam. Celldömölk, (Kiscell) 1912 julius 21. 30 szám.

KEMENES VIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“) Megjelenik minden vasárnap. („KISCZELL és VIDÉKE“)

Egy évre . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fel évre . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő: Huss Gyula
Helyettes szerkesztő: Bakonyi Imre

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, Dömölki utca, Gombár ház — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű küldemények.

Kereskedő-szemmel.

Két panaszos sirást összehasonlitás és a fölötte való elmélkedés céljából egymás mellé állitok. Az egyik iparosoké és kereskedőké, hogy nem kapnak tanoncot, aminek holnapután már az lesz a következménye, hogy segédet se kapnak. A másik pedig ügyvédeké, hogy már nem tudnak megélni pályájuk rettenetes tultömöttsége miatt. Egész Nagybritanniában nincs annyi ügyvéd, mint a mennyi a Lipótvárosban lakik és egy-egy vidéki városban annyi tagja van az ügyvédi karnak, mint amennyi a német világkereskedelem központjában, Hamburgban szolgálja Justiciát.

Most meg én egy harmadik verset is sirok, amit nem igen mernek Magyarországon siratni, mert a közvélemény előimádkozói, az ujságok senkinek sem udvarolnak jobban mint a hivatalnokoknak. Ez a sirás pedig arra megy, hogy éppen négyszer annyi hivatalnokunk van, mint amennyi kell. Annyi hivatalnokkal igaz gatják ezt az országot rosszul, agyon rosszul, amennyinek a negyedrészével el lehet igazgatni jól, de nagyon jól, föltéve, hogy a hivatalnokaiknak gyalázatosan silány fizetésük mellett nem éppen az képezné a pótlékot, hogy nem kell dolgoz niok és hogy nagyon kis alamizsna fizetésük mellett urnak érezhetik magukat.

Borzasztóan összefüggenek ezek a sirások. Tudnillik vallamenyi egy ugyanazon forrásból fakad. A kereskedők és iparosok azért szükölködnek inasok és segédek nélkül, mert a diplomás és közhivatali pályák embertelen módon tül vannak zsufolva és még mindig, sőt egyre inkább idefelé irányul a tolongó áradat. Többet mondok: nemcsak a közönséges „boltoslegény“-i meg inasi pálya tátong az ürességtől, hanem — ugy beszélik — a magasabb kereskedelmi alkalmazta tás vidékén is nagy a gyérség.

Csak néhány esztendeje még, hogy ha egy érettségizett fiatalember be akart jutni egy bankba, legalább is Korufeld vagy Lánci Leó protekciója kellett hozzá. Most meg ugy áll a dolog, hogy a nagy bankok igazgatói mahonap kiállanak a kapuba, ugy csalogatják be az arra menő fiatalkoruakat: jöjjön be, kis fekete! Pedig Isten bizony nem rosszabb dolog már bankhivatalnoknak lenni, mint ügyvédnek (hála Isten!) És nincsen már 100 ügyvéd között három olyan se, aki husz évi praxisra tekintvén vissza, ne konstatálhatná apodiktikus bizonysággal, hogy ha husz évvel ezelőtt banhivatalnoknak ment volna, ma nyugodtabban hajthatná álomra a fejét.

Mindazonáltal mindenki ügyvédnek, il'etőleg jogásznak megy még ma is. Mi csoda borzasztó átka ez ennek az országnak, hogy ebből a rettenetes betegségből nem képes kigyógyul ni.

A kereskedőnek, iparosnak nincsen tekintélye, azt mondják, ezért van az egész. De hiszen ez nem igaz már. Nézzünk szét akár csak egy falu társadalmá ban is és állapitsuk meg, hogy kinek van nagyobb tekintélye, annak a falura szorult ügyvédnek-e, vagy pedig az a kereskedő, a ki a semmiből emelkedett fel a kereskedelem szarnyain a helyi társadalom, másutt pedig az ország társadalmának a csucsára, a fiát jogásznak adta és borzasztó szerencsétlennek érzi magát, hogy a gaz kölyök nem akaródzik nekifeküdni a diploma szerzés komoly munkájának.

Vagy orvosnak adta és boldog amikor rágondol, hogy beteg segélyző pénztári pária lesz a gyerekből. Vagy mérnöknek adta és legragyogóbb ábrándja, hogy főmérnök lesz valaha a Máv.-nál annyi évi fizetéssel, amennyit ő, egyszerű vallalkozó, egyetlen vállalatán háromszorosan vagy tizszeresen, mint közönséges fakereskedő egy heti üzletével megkeres és akkor még nem is olyan nagyszerű az üzlete.

Ennek a szörnyű tévelygésnek mind az iskola az okā. Ha egy bünszövetkezet egy éjszakán alánknálná az összes gimnáziumokat s egy adott jelre valamennyit felrobbantaná, lehetőleg a latin, görög, hittan, irodalomtörténet, magyar nyelv, költészettan, történelem tanárokkal együtt: ez a gaz bünszövetkezet Magyarország megváltója volna. Mert megmentené a nemzet virágát, legdrágább kincset: az ifjuságot attól a becstelen lélekrontástól és átkos bolonditastól, amelynek székhelye a latin iskola, a gimnázium.

Hát hogy legyen abból kereskedő, vagy iparos, vagy vállalkozó, vagy mun-

Balatoni álom.

Irta: [illegible]

Az első látogatás utan Berenssy mindennap elment a grófi villába. Mámorba ringathatta magát a veszedelmes élvezettől, melyet Lili látása nyujtott. Csak őt látta mindegyre, bajának és szépségenek tökéletességében és egyszeriben egészen más szemekkel nézte a mi körülötte történik, mintha valami betöltötte volna létének ürességét, melyet az események véletlensége hozott. Latszólag nagy gyönyörüsége tellett a családi életben. Sürü látogatásait a grófné szoros barátsága — ki mindig a legnagyobb szivélyességgel fogadta — kimagyarázta. Pedig akkor jött, mikor remélte, hogy Lilit együtt talalja a grófhölgyekkel. Lili iránti erdeklődését minden elárulta: jól érezte magát társaságában, még ha nem is szólt hozzá, átengedte magát a vonzalomnak, mely hozzá csatolta. Egyenesen nem közeledett hozzá, csakhogy környezeteben maradt egészen. Törekedett bizalmát megnyerni s ha alkalom kinálkozott, nagyon komolyan beszélt vele. Ilyenkor szavaiban megszólalt a végtelen csodálat és tisztelet, melyet iránta érzett.

Egy napon megbeszélték a fiatal grófhölgyek és Lili, hogy kesö este kieveznek a Balaton, fáklyafeny mellett halászni. Mikor sétája közben Berenssy meglátta a közeledő hölgyeket a p árton, elejök ment:

— Megengedik, hogy elkisérjem önöket? — m ondá enyelgő, lágy hangon — és hogy hasznossá tegyem magamat, kormanyozni segitek. vigyáz, hogy a csónak föl ne forduljon — utasitá Clemence grófnő.

Berenssy meghajtotta magát, könnyed, arisztokratikus mozdulattal: Ezt még akarva sem tehetném, mert a csónak lapos fenekü — szólt futó mosolylyal.

A szép holdvilágos estén a sajka repülve siklott a csendes Balaton sima tükrén. Egyik halász a sajka orrán állt fáklyával. A halak a tény által csalogatva és megzavarva, feljöttek a viz szinére. A tiszta vizen át egészen jól lehetett látni a Balaton lakóit, a mint szunnyadtak tágas halótermükben. Szótlanul haladtak, nehogy a nesz által felriasszak őket és egyik halat a másik után hurták fel; szép, sokszinü halat, aranyosan, ezüstösen csillámló halakat. Fejük felett kigyultak a csillagok miriádjai, mintha megakarnák erősiteni a hivő halat: „Holdas éjjel ezer csillag az égen“. Lili nézte a csillagos boltozatot. Mennyi hitet, reményt fejeztek ki a távolba néző szemek. A szellem lehelete ömlött el vonásain és Berenssy elgondolkodott szon, hogy vajjon milyen gondolatok lehetnek abban az okos szép fejben?

A halaszatnak vége volt és visszafordultak. A tarsasag olyan derült, vidám látszatot öltött. Boldog érzés hatolt át a sziveken. A halzsákmány ott csillogott előttük és Clemence grófnő mosolyogva jegyezte meg:

— Milyen szépek, nem is lehet szép szineikben eléggé gyönyörködni. Alig látja őket csak egyszer is az ember.

— Hát a halak a hi [illegible] szólt Lili az ő dallamos hangján. Ok is maguknak élnek es örülnek az eletnek. Az emberek csak megszavarói csendes boldogságuknak.

Lili az ő finom lelkevel mintha megéresné ezt. Volt valami meg nem értett báj, mi lényéből kisugárzott s latszott, hogy nem beszélgetni akar, csak a maga gondolatait nyilvánitja hangosan.

— Boldogságukat? Milyen boldogságuk lehetne a halaknak? — mondá Clemence grófnő.

— Azt hiszi talán, hogy a halak életéből hiányzik a boldogság? — kerdé Lili élénken.

— Már hogyan élvezhetne a hal azt, a mi az ember életét széppé teszi és örömmel köti össze? Azt a boldogságot, a mely fogalom alatt csak azt a mindeneket betöltő érzést szabad értenünk, mely egy egész életre boldogságot ad a szivnek, léleknek.

— Hisz minden élő lénynek joga is van boldognak lenni — mondá Lili az ő szelid nyugalmaval. — Hanem elvben igaza van, grófnő. Az ábrándos emberi lélek csak arról a boldogságról álmodik, a melyiknek nincs párja. Am, ha csupán csak ezt a kvintesszenciáját ismernök el igaznak, akkor az emberiség legnagyobb részét kirekesztenök e csodás szép birodalomból. De legyen nyugodt, grófnő, én igyekszem az embereket megérteni. Lám, én nagyon jól tudom, hogy a midőn kegyed igaz boldogságról beszél, tulajdonképen ama legnagyobb fokat érti, melynel már valaki nem lehet boldogabb a földön. Pedig hát nemcsak ez a non plus ultra boldog-

kás, akit lelkének érése idején gyermekkorától egész férfikora tavaszáig abba a hitbe nevelnek bele, hogy lóra termett, meg hogy egyik legnagyobb szerencsétlenség, ami a világrendben történhetik, az, ha az ember a cum propositiót tárgyesettel használja, — a helyett, hogy ablativusszal alkalmazná, meg hogy művelt embernek csak az mondható, aki tudja a tudnivalókat Szalardi János „Siralmas kronikái"-ról és hogy a tehetség csimborasszója, ha valaki pattogó hexametereket tud nagy könyedséggel csinálni.

Hogy lehessen ettől a szegény elnyomoritott lelkü ifjutól azt kiváni, hogy letévén a maturát és palyája fölött elmélkedvén: kereskedőnek szánja magát és ne jogásznak kivánkozzék!

Az a kereskedő vagy iparos, aki sir, hogy nem tud jóravaló alkalmazottat kapni, először gondolkozzék fölötte, hogy mit is akar a fiából csinálni, vagy mit is akarna ha fia volna. A legtöbb esetben rajta fogja magát kapni, a gimnáziumimádaton, ezen a veszelyes és alacsony babonán, amely Magyarországon lidércnyomásként nehezedik az emberek lelkére és agyára.

Éu pedig azt mondom: nem öntudatos kereskedő, nem öntudatos iparos és hogy ezzel az én szótaromból olyannyira hiányzó szóval éljek: nem jó hazafi az a kereskedő és iparos, aki a fiát a gimnáziumba adja.

Kadosa Marcell dr.

Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank

(Az osztrák magyar bank mellékhelye.)

Celldömölk.

Betéteket elfogad

4½%

kamatoztatással.

Leszámitol üzleti és magán váltókat.

Jelzálogkölcsönöket folyósit.

Értékpapirok és idegen pénzek vételét és eladását eszközli.

Folyószámla kölcsönöket nyujt.

A vele egyesült Hitelszövetkezet olcsó kölcsönöket ad kényelmes heti vissza fizetésre.

Kisiparosságnak szervezkedése.

A nemzetállam öncélja: önmagáért és polgáraiért élni. Ezen öncél keretében az egyes tagoknak, szerveknek megvan ugyan a saját határ és munkakörük, eme feladatkört nem végezhetik csak amugy cél és terv nélkül hanem az egyik szervnek akként kell berendezni és teljesiteni a reá osztályrészül jutott missiót, hogy az — miként a gép kerekeinek egymásba illő fogai — belevágjon, mintegy kiegészitőleg a másiknak munkakörébe.

Ily körülmények között minden egyes polgár vagy osztály fizikailag véve ugyan más és más tagozata az államnak, de erkölcsileg véve, mindegyik egy és ugyanaz, mert mindegyikben egyformán kell élni és működni a nemzetalam öntudatának.

A nemzet irányitó szellemének kell vezetnie az iparosságot is szervezkedési küzdelmében.

Abban, hogy erős kösszellem hassa át és vezérelje az iparosságot, szükség van oly összeköttető kapocsra, mely ne csupán az erők összehuzásában, hanem összetartásában és fejlesztésében is nyilvánuljon.

Ipari nemzetállamban ugyan a nemzet teljes egészében ott van a parlamentben. Nem fizikailag, mely esetet elképzelni is lehetetlen. És még jogilag sem, mert a pemzetállamban nincs képviseleti illetve jogviszony megbizott és megbizó között. Itt csak egy mindentbetöltő absolutum alany van: ez a nemzet. Ha pedig csak egy alany van, hát nincs senki a kit megbizhasson, miért is a maga teljes egészében vesz részt a parlamentben, még pedig erkölcsileg. Az etnikai résvételt pedig ugynevezett emberi jogok biztositják, különösen pedig sajto, — család és társulasi jog.

A sajtó maga az élő organikus nemzet. És ki tagadná a család nagy befolyását a nemzetre és annak parlamentjére? A család a nemzet vára. A harmadik fentemlitett emberjog a társulási, a mely legélesebb kifejezője a nemzet közvéleményének. Ki ne tudná, hogy a társulási jog alakulatai; egyesületek, körök népgyülések mily irányitó hatást gyakorolnak?

De ha mind e tétel fenn is áll, azért a nemzetallam eszméje megszabja ki legyen mégis fizikailag jelen a parlamentben. A szakember és tulajdonképpeni néporganum.

Hogyan van ez a magyar parlamentben? Relative — a mennyiben politikai jogokban korlátolt nép választ parlamenti tagokat — megvan az egyik elem; a néérganum. A szakember hiányzik, a ki pedig a néporganum segélyére volna.

Ipari szakorganum nincs a magyar parlamentben. E sajnalatos tény csakis a még fennálló, s az iparosokra nézve felette terhes választói jognak szomoru következménye.

Ha egy rövid pilantást vetünk a magyar iparélet mult századába, mikor a céhrendszer volt formája az iparosság testületi szervezetének, látni fogjuk, hogy az iparosság mintegy élő eleme volt a nemzetálamnak. E s korántse gondoljuk azt, hogy a céhrendszer osztályérdeket képviselt. Sőt elenkezőleg. A céh mindenkoron a nemzet aspirációinak egyik loghatalmasabb oszlopa, védbástyája volt.

Mit látunk az 1884-iki ipartörvényben szankcionált ipartestületi rendszernél, mely ma az iparossag testületi szervezetének hivatalos formáját képezi? Ez minden csak nem nemzetorganum.

Az ipartestület mai formájában csak az iparosságra oktrojált intézmény, csupa hézaggal, terhes intézkedésekkel, Falra festett kép ez, melynek se ere,e, se tekintélye. A haladas hivei ugyan azt mondják, hogy az iparszabadság örve alatt még nem lehetünk feljogositva arra, hogy az iparosságtól elvegyük azt, a mi az övé.

Iparszabadságot emlegetünk, Igen van szabadság. De miben áll ez? Abban, hogy a szakképzett iparos szegre akasztathatja tudását, a tőkés pedig vigan folytathatja bármiféle mesterségét.

Nem lévén a kisiparosságnak otthona még az ipartestületi intézményben sem. Ki lévén rekesztve még a parlamentből, milyen eszközzel kell élnie, hogy állami személyeségét érvényesithesse? Erre nincs más utja, mint élni emberi jogával: az önnálló társulási szabadsággal.

Ez az egyeduli mód, melylyel a maga szervezetét reorganizálhatja és addig is — mig a választasi cenzus meg nem változik — irányithatja a nemzet élet processzusát: a parlamentet és a kormányt.

Erős alapokon nyugvó országos kisiparos szövetség a modern céh feladatát fogja betölteni.

---

ság igaz, hanem igaz a kisebb foku is, mert ha nem volna igaz, akkor egyáltalán nem is volna boldogság. Más szóval: a boldogságban lehetnek fokozatok, de az minden fokozatban igaz. Nekem ugyan nincsen semmiféle fokmérőm, hogy számokkal is kétségbevonhatatlanul igazoljam véleményemet, de van rá analogiám, hogy a kétkedőket megnyugtassam.

Ugyanis az erkölcsi világ megzavart egyensulya csak ugy áll helyre, ha az, a ki méltatlanul szenvedett, kárpótlást nyer. A boldogság pedig oly büvszer, hogy csak egy csepp belőle s egy tenger megédesül tőle. Mindenki boldogságra születik, csakhogy ezt mindenkinek magának kell megtalálnia. S hogy rataálnek-e a földi vándorok a földi boldogsághoz vezető ösvényre, az külön, teljesen egyéni felfogás. Es hogy nemcsak én vélekedek igy, utalok minden népek, nemzetek szépirodalmára, a költői igazságszolgáltatásra

— Különösek maguk nők. Majd a legnagyobb idealizmus, majd meg a realizmus, e két élet kösti hatásnak engedve nyilatkoznak. Sohase lehet magukat megérteni.

— Az életfelfogásban, a mindennapi eseményekben, a társadalmi fogalom, a kor szellemének haladásában igen is realisztikus a felfogásunk. De a mi belső világunkat illeti, az egész más fogalom alá tartozik: itt vége van a társadalmi felfogásnak. Lelkünk szabad, tulteszi magát minden reális felfogáson. Lelkünk feltve őrzött draga kincs, nem megvehető portéka, hanem érintetlen mimóza. Durva kontüröket nem tur. Csak a tiszta, a jó, nemes és magasztos hatásának enged bepillantást.

Annyi mélység, bensőség sugárzott hangjából és a szavakból kilobbanó tüzek bensö melege gyengéd, finom, érző szivet árult el.

— Azt hiszi, hogy az emberi akarat nagyobb végszeténél? Azt hiszi, a kegyed meleg szivével eltorlaszolhatja magát az örök törvény elől? Meglátja, hogy eljön egy nap, mikor kegyed félbenhagyja pályáját, hogy mint boldog, szeretett asszony mindensége legyen annak, a kit a végzet rendelt számára.

— Nem, nem! a pályámat nem hagyom félben semmiért — mondá komoly hangon Lili. Ambicióm nagy és törhetetlen.

Berenssy meghajtotta magát a nélkül, hogy felelt volna. Epen a kiszálló helyhez értek. A partra szökött a kezét nyujtá a hölgyeknek. Először történt, hogy Lili megérintette kezét. Berenssy kissé megszoritotta a szép ujjakat és hosszabb ideig nézett a szeme közé. Lili hidegen, büszkén vonta vissza kezét. nem is sejtve, hogy azzal a gyenge szoritással sorsa dőlt el. Mert vannak olyan dolgok, melyeknek mindegyike csak kis hópehely, mely később lavinát mozgat.

E beszélgetést követő napokon Lili kerülte Berenssy társaságát, a minek természetes következménye volt. hogy Berenssy is távol tartotta magát.

(Folyt. köv.)

A mesterdalnok . . .

Cipőm szép és tökéletes,
Benne járni élvezetes,
Mert ha cipőt szegzek varrok,
Rajt' van

Kaucsuk sarok.

HIREK.

Pillanatfelvételek.

— Nem is először . . . —

Kellemes tavaszi alkonyatkor, a mikor sorra nyilnak ki az ablakok, hogy beengedjék a lágy tavaszi levegőt, az utca egyik során a nyitott ablak előtt egy szerelmes ifju áll — nem is először.

Kedvesen mosolygó arca, lágy gesztusai elárulják, hogy ismét a kis barna leánykával beszélget — nem is először.

Mintha nem akarnák, hogy a visszatért fecskék megértsék őket s szerelmes szavakat, édes mosolygást tanuljanak tőlük, halkan, suttogva beszélgetnek — nem is először.

A fiu közelebb lép, két karjával az ablak vasrácsát öleli át, a leányka pedig ez alakpárkányra támaszkodik s ugy hallgatja lovagjának enyelgő, szerelmes szavait — nem is először.

De talán ilyen távolságban sem tudják egymást megérteni, mert a fiu lássacskán bedugja fejét a rácsok között — nem is először. Most már nem láthatók az édesen mosolygó arcok, nem hallható a vig kacagás, mert a mosolygó arcok egymáshoz simulása némitja el azt — nem is először.

Zörren a kilincs, méltóságteljesen nyilik ki a nagy kapuajtó, melyben a leány atyjának alakja jelenik meg, ki észrevéve a kedves idilit, szemöldökét összehuzva komoly pillantást vet az ablaknál álló fiura — nem is először. Az ifju hallván a kilincs zörrenését, hirtelen kikapja fejét a rács közül, de karjai átölelve tartják a rácsot s mosolyogva, fejbólintással üdvözli a leány atyját — nem is először.

A kis barna leány atyja kelletlenül viszonozza a köszöntést, a nyitott ablakhoz megy, hol balkarjával a szélső rácsot markolja át keményen, mig jobb kezét kabatja zsebében tartja s nem is szándékozik onnan kivenni a célból, hogy a fiuval kezet fogjon — nem is először.

A fiu udvarias, elengedi baljával a rácsot s szerénynn, talán kissé felénken huzódik odább és igy félig az utca felé fordulva beszélget a leánykával s annak atyjával — nem is először. A beszélgetés fonalát az apa veszi fel s mintha nagyobb hatást akarna elérni, kiveszi jobb kezét zsebéből és erős gesztusokkal kiséri beszédét — nem is először.

Bevégezvén beszédét, ime, kezét nem zsebébe teszi, hanem a fiu keze felett a vasrácsot markolja át idegesen — először.

A fiu kénytelen ismét udvarias lenni, kedvetlenül veszi le kezét a rácsról — először.

Ezt látva az apa, diadalmas arccal beszélget leányával, néha a fiuval — először.

Eltünt a fiu arcáról a derült mosoly, helyébe szomorusag borul — először.

Azt hitte, hogy ő az egyedüli, a kit szivesen látnak a barna kis lány ablakánál; de ime csalódott — nem is először.

A vár, melyet már bevettnek gondolt, nem [illegible] őt be nem engedi. Mit tegyen? s mit a „sikertelenül ostromló sereg tesz: visszavonul — nem is először.

Pár percig hallgat némán, szomoruan, majd kalapját lemelve, csendesen, szomoruan mond jó éjszakát; halkan, hogy a visszatért fecskék meg ne érthessek, meg ne tanulhassák. Bágyadtan, reménytvesztve tér haza s otthon fájdalmas sóhaj hagyja el ajakát:

— Szerettelek te kis barna leány, de szerelmem hajótörést szenvedett — nem is először.

Kondor Ferenc.

— **Szerkesztőségünk köréből.** Hirlapunk felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa e számtól kezdve ismét közremüködik a „Kemenesvidék" szerkesztésénél, ez okból hetenkint egy napot Celldömölkön fog tölteni. Ezzel kapcsolatban megemlitjük, hogy lapunkat az összre kibővitteni és lehetőleg politikai lappá fogjuk átalakitani.

— **Plebánosunk nyaralása.** Hirt adtunk már előző lapszámainkban, hogy *Bán* János celldömölki plebános augusztus 1-éig Bakonybélben nyaral. A folytonos nehéz munka után bizony jól esik a pihenés mindenkinek, igy neki is, amit szivből kivánunk, hogy hatványozott munkaszeretettel vehesse át nehógy hivatalától. — Mellékesen megemlitjük még, hogy e hó 16-án Grázból és Sárvárról hazaérkezett *Barabás* Ernő helybeli r. k. főtanitó, de ugyanezen a napon ő is Bakonybélbe távozott a Bakony rengetegének tiszta levegőjét szivni s rokonait meglátogatni.

— **Népünnepség az apátsági majorban.** A celldömölki szt. Benedek rendház boldog emlékü apátja, *Hollósy* Jusztinián emlékére évenkint tartani szokott népünnepélyt a helybeli ipartestület ma délután tartja meg az apátsági majorban. A mulatságon Ládás Ferkó bandája fogja a zenét szolgáltatni, *Németh* Imre vendéglős pedig gondoskodik az étel és ital-félék kiszolgáltatásáról. Kedvezőtlen idő esetén a népünnepély következő vasárnapon lesz megtartva A mulatság kezdete délután 4 órakor.

— **Uj kir. ügyész a fővárosban.** A hivatalos lapbol vett értesülés révén közöljük, hogy a szombathelyi kir. törvényszék ügyészévé *Fehérpataki* László szombathelyi törvényszéki biró neveztetett ki.

— **Csendőrségi hirek.** A nagyváradi altisztiskolát most végezte el sok csendőr akiket azután csendőrőrmesterekké előléptetettek. Vármegyénk területére a levizsgázottak közül a következők jöttek: *Pataky* István a jánosházai, *Horváth* Gyula a borostyánkői, *Horváth* Miklós az alhói, *Bassika* Ferenc a radafalvi és *Kardos* István a szenteleki őrsre. Az uj őrmesterek e hó közepén vonulnak be az őrseikre.

— **Megtámadta a rendőrt.** *Dénes* Lajos celldömölki legeny már alaposan bevett a jóbol és főutcán duhaj nótákat énekelt, a miért őt a *Rosta* Ferenc csendre intette, de ő nem akart a szép szóra hajlani és kést rántott Rostára, s avval bal karján megszurta. A hatóságnál feljelentetett.

— **Magyar rektor a friburgi egyetemen.** A friburgi (Svajc) katolikus egyetem tanári kara rektorvalasztó ülésén Michel Leó domonkosrendi áldozópapot választotta rektorává a következő tanévre. Az uj rektor magyar származásu. Szombathelyen született 1954 október 24-én.

— **Szerencsétlenség a máv.-nál.** *Vince* Tamás máv. kocsirendező e hó 14-én reggel tolatás közben lecsuszott patkós csizmájaval a tolató kocsirol és bal keze eltörött csuklóban. A szerencsétlenül járt máv. altisztet lakásán ápolják.

— **Megszünt állatbetegség.** Kemeneshőgyész községben szórványosan fellépett a marhaállományban a lépfene. A baj megszünvén e hó 16-án a községet az alispán feloldotta a zárlat alól.

— **Felakasztotta magát.** *Vida* Péterné szül. Gombás Rózália magyargencsi lakós julius 16-án délután 3 óra tájban az udvaron levő fára élet-untságában felakasztotta magát A fiatal 26 éves nő férjének második felesége, boldog állapoti, 6 gyermek mostoha anyja volt, de szigoruságában gyermekeit többször ütötte-verte, miért őt férje sokszor megdorgálta. Valószinü ez okozta elkeseredését is.

— **Udvary Ferenc kiadatásáról.** Még tavaszszal jött körünkbe az a szenzációs hir, hogy *Udvary* Ferenc volt országgyülési képviselőt elfogták a Kisázsiában levő Smyrnában, ahol Fórum Dávid néven mint hosszu szakállu lengyel zsidó-piktor élt. A kiadatási eljárás megindult Udvary ellen, de dacára, hogy 8 hónap elmult az eljárás meginditása óta, még [illegible] semmi sem történt az ügyben, Legvalószinübb az a feltevés, hogy Udvary áttért a mohamedán vallásra és belépett a török hadseregbe, hogy a félholdas zászló érdekében Tripolisz környékén müködjék. Persze ezen esetben a török hatóságok nem adják ám ki Udvaryt Magyarországnak.

— **Rossz mérleg.** Az állomás jegyváltó csarnokában levő személymérleg elromlott, nem jó, a pénzt beveszi, de nem mér. Tessék tehát a mérleget helyreigazitani, nehogy a közönség ingyen fizessen a mérlegnek.

— **Magyar rózsák egy fejedelmi esküvőn.** *Lajos* bajor király herceg, a bajor tronörökös fiának *Ferenc* királyi hercegnek, az esküvője a mult héten volt Bádenben s már indulóban volt a virágos nászmenet a templomba, mikor hatalmas rózsabokréták érkeztek a tronörökös sárvári várkertjéből. A vőlegény nőtestvérei, Adelgunda, Hildegard, Helltrud, Vilmtrud és Gundelinde királyi hercegnők, kik koszorus leányok voltak, — kicserélték bokrétáikat magyar földről, sárvári otthonukról küldött szebbnél-szebb rózsákkal. A boldog vőlegény elmondotta menyasszonyának, hogy ezek a remek rózsák az ő magyarországi birtokukról, a sziveiknek oly kedves sárvári uradalom várkertjéből valók — s a menyasszony, *Croy Dülmen* Izabella hercegnő is engedelmet kért, hogy virágjait a magyar földön termett rózsákkal cserélhesse ki. Igy vonult a boldog nászmenet az oltár elé. Itt emlitjük meg, hogy Sárvár község föliratban üdvözölte Lajos bajor tronörököst és Ferenci királyi herceget a nász alkalmából, mire a királyi herceg fia nevében is magyarnyelvü levélben mondott a trónörökös családját rajongásig szerető sárváriaknak köszönetet.

— **Főreáliskola Szombathelyen.** A közoktatásügyi miniszterium értesitette Szombathely város polgármesterét, hogy az állami főreáliskolát ez év szeptember 1-én megnyitja Szombathelyen; ennélfogva fölkéri a várost, hogy az iskola fölszereléséről gondoskodjék. A miniszter kilátásba helyezte, hogy az igazgatót augusztus elsejére kinevezi.

— **Mesterséges látás.** Egy Owen Harris nevü amerikai mechanikus hét esztendővel ezelőtt egy balesetnél elvesztette a szemevilágát. Mult év decemberén aztán egyik filadelfiai korházban aztán azt ajánlották neki, hogy vissza nyeri a szemevilágát, ha talál valakit, a ki ép szemét ki engedi venni, amelyet aztán az ő fejébe fognak beilleszteni. Március 31-én ismét hivatták a korházba, ahol tudomására adták, hogy az operációt meg fogják kisérelni, mivel egy teljesen ép szemet találtak, amelyet valamely balesetnél tépték ki valakinek a fejéből. Harris elfogadta az ajánlatot. Az orvos kimetszette a talált szem elülső reszét és rátapasztotta a mechanikus megvakult pupilláira. Mikor nyolc nap mulva levették a kötést, Harris szeme bár gyengen, de megérezte a fénysugarakat. Az orvosok véleménye szerint, legalább részben sikerült megszüntetniök a szerencsétlenül járt mechanikus vakságát, mert szerintük még növekedni fog a szem látóképessége, ha a rátapasztott hártya teljesen egybeforr vele.

— **Mütörténeti kiállitás Szombathelyen.** A Vasmegyei Kulturegyesület ez év szeptemberében nagyhatásu mütörténeti kiállitást rendez Szombathelyen. A kiállitáson mübecsecsel biró régi (1848 év előtt készült) képek és metszetek, szobrok, könyvek és kéziratok, butorok, fegyverek, szövetek és himzesek, öltözetek, használati tárgyak, üveg, porcellan, ötvösmüvészeti készitmények stb. mutattatnak be. — Az előkészitő bizottság most ismételten felhivással fordult a nagyközönséghez, hogy akinek birtokában ilyenek volnának, engedjék át azt a kiállitás céljaira. — A kiállitás külső diszének emelésére és kiállitandó tárgyak őrzésére és biztositására — tekintve a kiállitás anyagának előreláthatólag nagy értékét — a legmesszebbmenő intézkedéseket teszi meg a bizottság.

— **A Balaton áthidalása.** A Balatonnak Tihany és Szantód közti áthidalása érdekében fölterjesztést intézett annak idején a Balatoni Szövetség a kereskedelmi miniszterhez. A miniszter a szövetség elnökségéhez küldött válaszában kijelenti, hogy nem zárkózik el a kérdés tanulmányozása elől és intézkedni szándékozik, hogy az áthidalásnak és az ehez csatlakozó közutszakaszok kiépitésének általános tervezetét és hozzávetőleges költségvetését elkészitsék és esetleg a hidépitésre vonatkozó helyszini bejárást is megtartsák, hogy ilyen módon az egész kérdésnek kellő megvilágitása után lehessen a kérelem tárgyában állást foglalni. A miniszter egyidejüleg fölkérte a földmivelésügyi kormányt, hogy a kérdés tanulmányozásánál és ter[illegible]szithető adatokat bocsássa rendelkezésére.

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA.

Elpusztithatatlan, soha javitást nem igényel. Tüzmentes, fagymentes, vizhatlan és viharálló.

Alatta a padlás télen nem hideg, nyáron viszont nem meleg

KÖNNYÜ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kilogram — holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., igy palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebbmenő jótallás!

Felvilágositást, árjegyzéket és mintát kivánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár R.-T. :: Jánosháza.

Iroda: Zollner Bélánál Jánosháza

óvás saját érdekében!

Mielőtt nyári cipőszükségletét beszerezné,

tekintse meg

GOTTLIEB IZIDOR

„Turul" cipőraktárát

hol nyári cipőujdonságok már nagy választékban kaphatók

CZELLDÖMÖLK

Sági-utca

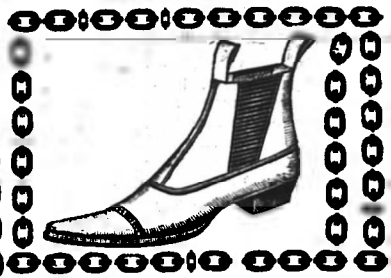

Sirolin 'Roche'

közkedveltségét bebizonyult kiváló tulajdonságainak köszöni, mert a tüdőt erősíti, e mellett étvágysarkantó és jóízu, ezért évek óta orvosok és betegek előnyben részesítik. — Sirolin 'Roche' a legjobb sikerrel vált be

köhögés, hurutok, hörghurut, influenza és görvélykór ellen

A légzőszervekre kiváló előnyös befolyással van és megbülés kezdetén alkalmazva felette meglepő könnyítően hat. — Már néhány nap multa a tüdőtevékenység szabályoztatik és a természetes hang, nemkülönben az általános közérzet helyreáll. Joggal nevezik a Sirolin 'Roche'-t a legjobb óvszernek

tüdőbajok ellen.

VÖRÖSMARTY

KÖNYVNYOMDA ÉS HIRLAPKIADÓ VÁLLALAT

DEVECSER (Veszprém megye)

VESZPRÉMI NAPLÓ (VESZPRÉM)

SOMLYÓVIDÉKI HIRLAP (DEVECSER)

Bármiféle nyomdai munkákat izléses, csinos kivitelben szállít

Ügyvédi, jegyzői, lelkészi nyomtatványok választékos nagy raktára

Bekötésre könyvek elfogadtatnak

Tanoncok felvétetnek

KEMENESVIDÉK (CELLDÖMÖLK)

KÖNYV-KERESKEDÉS

Nyomtatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és hirlapkiadó vállalat gyorsajtóján Devecserben 1912